

Vyzvedl jsem si placku v chatce zvané Bobík, zalomil s prvními několika kamarády, které jsem na tomto katastrálním území potkal, opustil autokemp turniketem vytvořeným z houfu živých pořadatelů a ocitl se... v Městských sadech. Ale nebyly to sady obyčejné: žádné záhonky, košaté stromy či lavičky. Byl to dlouhý a úzký prostor vměstnaný mezi „turniket“ a svah nad potokem, po okrajích posázený stánky a podle počasí a dalších okolností buď zaplněný nebo narvaný lidičkami. Posluchači. Protože na pódiu zcela vlevo hrál už kdosi cosi zpravidla velmi zajímavého.

Tak přesně toto všechno – co mě po těch létech dojívalo – jsem se domníval, že už nikdy nezažiju. A ono jo! V pátek **28. srpna** jsem vstoupil do chatky zvané Bobík... ...a na pódiu hráli dost zajímavě

Kofe@Vlna. A velkými díky za to, že se to mohlo stát, musím tuto reportáž začít. Nejsou to samozřejmě díky za záchranu mých sentimentálních pocitů, ale za záchranu jednoho z mála současných českých folkových středně velkých festivalů – a podle mého skromného názoru, spolu s Prázdninami v Telči, toho nejzásadnějšího – Mohelnického... No jo, zde se musím zarazit. Jan Štaigl v první řadě a celá jeho kapela Madalen s ním, kterým jsou mé velké díky za záchranu festivalu v Mohelnici směřované, totiž nepořádali – jak asi víte – 45. ročník Mohelnického dostavníku, ale

1. ročník Mohelnického FolkFestu

. Vadí to? Je v tom nějaký rozdíl? Pokusím se odpovědět.

Rozhodně zůstává festival bez přerušení na svém místě – to je nesmírně důležité. Bez přerušení i přesto, že zde řádí COVID19 a značná řada festivalů se letos (někdy i jen pro jistotu) neodehrála. Jeden zásadní nový však přesto vzniknul. Je to festival jenom o něco kratší než ten předchozí, rovněž s dvěma scénami, s přibližně obdobnou dramaturgií zahrnující hvězdy, stoupající střely, objevy i místní scénu – to znamená, že původní půdorys je víceméně zachován. Proč tedy změna názvu, když jsme si všichni přečetli na příslušném webu, že Aligátor Honzu Štaigla podporuje a je rád, že se jeho festivalu ujal? Nechme vysvětlit Honzu: „*My jsme o tom s Aligátorem diskutovali, měli jsme nějaké schůzky... konzultovali jsme i název a po té diskuzi jsme se opravdu shodli na tom, že Mohelnický dostavník má nějakého ducha, ten duch je původně skupina Smolaři - v roce 75 ho založili, postupně se to vyvíjelo... Pak se toho chopil Aligátor a dával tomu svoji duši, svůj elán a bylo za tím plno tradičních záležitostí, které měly nějaké pozadí a nějaký důvod. A my bychom převzali něco, kde my třeba neznáme úplně to pozadí, nevíme, proč vznikla nějaká tradiční akce nebo nějaké předávání cen, proč tam jezdí kočár ve 14 hodin, proč hraje Vinetou... Takže nakonec jsme řekli – ano, je to tak, my bychom měli začít na tradičním místě, ale s festivalem, co navazuje na Mohelnický dostavník, který je*

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 20 Zář 2020 21:10

nepřekonatelný.“

Tak tedy: král je mrtev, ať žije král... Znělo to, jako by Dostavník zahubily jeho tradice, neodmyslitelná ozdoba všech těch ročníků, co jsem navštívil. A dovolím si okomentovat: na vznik tradic se lze vyptat tak, až se stanu jejich největším znalcem – asi by to neměl být „ten“ důvod... Ale ke každým tradicím se lze postavit, zjednodušeně řečeno, přijmu/odmítnu. A na odmítnutí není nic ošklivého, zvláště když proběhlo po diskuzi a zřejmě i v souladu. Každá nová generace má právo stavět nový dům, má ho i Honza Štaigl, i když už nevypadá jako rozhněvaný mladý muž. Je možné, že duch festivalu a průměrný věk jeho diváctva se tím trochu omladí, což je dobře, přestože se mi po té spoustě krásných tradic bude stýskat. Zbyly z nich pouze dvě souběžně hrající scény (vlastně nevím, jde-li to brát jako tradici Dostavníku, ale je to zásadní věc) a pak Osadní oheň. A příslib, že možná příští rok bude festival opět začínat ve čtvrtek na hradě Bouzově. Jo, soutěž jakási byla, ale (omlouvám se, třeba nejsem přesný, leccos se nějak nedalo zachytit) organizátoři s ní původně vlastně nepočítali, důležitá byla vůle hlavního sponzora ČEZ Morava soutěž uspořádat, nicméně její strukturu jsem úplně nepochopil a proto uvedu pouze vítěze – kapelu **Vodníci**.

A teď už honem k hudbě: naznačil jsem jednotlivé „kategorie“ účinkujících, tak kdo konkrétně je naplňoval? Za hvězdy byli **Nezmaři**, **Roman Horký a Kamelot**, **Robert Křesťan a Druhá tráva**

Pozdní sběr

Marien & Vít Troníček

a

Žalman & spol

. Ty jsem pochytal všechny, což není na dvouscénovém festivalu samozřejmost, a všichni mě potěšili, každý něčím jiným a každý jinak silně, ale potěšili. Jo, trochu to bylo asi letošním létem s málo festivaly, takže jsem byl za každou píseň hvězdných kapel vděčný, místo abych si říkal – to jsem letos už slyšel pětkrát.

V území mezi Olomoucí a Mohelnicí bydlí tři skvělé kapely, které - nevím proč, milí organizátoři?... – nevidám na žádných dalších festivalech, takže si je musím o to víc užít v Mohelnici:

Alibaba

tentokrát hrála na malé (ČEZ Morava, v areálu autokempu se nacházející) scéně,

A.M.Úlet

končil páteční koncert na hlavní (FolkFest) scéně (na malé se tentokrát v pátek nehrálo) a domácí – tentokrát nejen domicilem, ale i „vlastnictvím“ festivalu –

Madalen

si vybrali termín v půlce sobotního odpoledne a zahráli dobře a soustředěně, přestože si na pódium musel odběhnout ředitel festivalu, dvě konferenciérky a několik jistě zásadních pomocníků. Vystoupili v poněkud pompézní, osmimístné sestavě s dvěma hosty a byla to radost.

Jakými o generaci mladšími odnožemi právě komentovaných kapel jsou kromě již zmíněných

Vodníků

i duo

René Matlášek a Vít Štaigl

nebo

Addams Sisters

, které vystoupily též v širší sestavě s hosty a daly najevo, že v uplynulém roce nezhálely. Poprvé jsem se potkal s dvanáctiletou hvězdou soutěže Česko Slovensko má talent, písničkářem

Samuelem Rychtářem

, s kapelou

Jamtour

nebo se super echt tradičními trampy

T.H.S. Brzdaři

. A z druhé strany: ujít jsem si nenechal své oblíbence

Spolektiv

hrající skvěle na ČEZ MORAVA scéně, ani nadupaný

Goodwill

dokládající, že kvalitnímu bluegrassu bude v Mohelnici i nadále přáno i na hlavní scéně.

Alespoň mihl jsem se kolem setu kapely

Špunt

, tradičně bluegrassových

Early Times

nebo na loňském Dostavníku mnoha cenami ověřeného

Huménečka

. V sobotu ráno mě budili milí

Choroši

a po nich jsem se zdržel na malé scéně ještě na zajímavého bluesmana

Jiřího Mížu

. A víc už jsem prostě nestihl, přestože třeba

Topinqui

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 20 Zář 2020 21:10

nebo

Dominika

patří mezi mé oblíbené kapely...

Možná by vás zajímalo, jak se vlastně pořadatelé nového festivalu rozhodli akci zakončit. Netuším – dozvíme se to až za rok. Letos to vyřešila vyšší moc. V závěru **Žalmanova** vystoupení (předposlední set festivalu) začalo pršet (jinak měl festival vzhledem k nepříznivé předpovědi docela štěstí), během čtvrt hodiny se déšť změnil v průtrž mračen a nekompromisní mistr zvuku utnul poslední (no, kdoví, kolikrát by se ještě přidávalo) písničku. (V kuloárech jsem zjistil, že Žalmanovy schopnosti, coby obchodníka s deštěm, nebyly zapomenuty...) Poslední kapela dne –

Poslední šance Míry Ošance

– už byla tím pádem bez šance. Za jejím jménem bylo v programu napsáno „a pokračujeme dál ? NEDĚLE 30. 8. 2020 ? 0 hod; HUDEBNÍ PODĚKOVÁNÍ SADŮM; zpívání do spacáků; vítání slunce * jamování ?“ Můžeme se jen dohadovat, co tím Honza Štaigl a jeho lidé mysleli; v každém případě Míra Ošanec a jeho lidé jamovali :-)) směle dál, šlo jen o to, si je najít. Vůbec se obě noci po areálu autokempu i Městských sadů hrálo hodně, což je vlastně další zachovaná – a naprosto skvělá – tradice.

Ještě bych měl dodat, že festival uváděli Josef Mlok Grim, Míra Ošanec, Věra Štaiglová a Jana Gieselová. A že se omlouvám těm, kdo si chtěli víc počíst o kapelách – při prvním ročníku jsem chtěl víc mluvit o festivalu jako celku. Že poděkování kapele Madalen ještě rád zopakuji – stejně ho nebude dost. A nejen jim: za v podstatě bezprecedentní předání festivalu (byť bez názvu) patří dík i Aligátorovi. Když jsem byl na Mohelnickém Folkfestu asi desátou minutu a rozhlížel jsem se po areálu, náhle kdosi povstal z 12. řady, 5. místa zleva, zalomil mi palec a zase tiše zaplul do řady. Hle – Otec zakladatel nemusel ani sedět v čestné lóži, ani netrávil veškerý čas v kuloárech, ani nemával prohlášením, že teď, když už není festival jeho, vlastně ani nemá sílu přijít... prostě jen tak tiše seděl a poslouchal... Díky.

Abyste neměli pocit, že čtete P.R. materiál, nebo že to Honza Štaigl & Co. provedli hned v prvním ročníku více než dokonale, dopustím se drobných připomínek. Dramaturgie: byla dobrá, díky za ni, ale je to typicky věc, která se lepší s léty a zkušeností, možná i tím, kdo všechno se přibere do týmu. Jistě bude mít časem festival větší cink (jako za Aligátora a jeho poradců). Uvádění ČEZ MORAVA („malé“) scény – asi trochu slabina (rovnou říkám, že přebírám, co jsem slyšel z druhé ruky, vlastní zkušenost jenom drobná). Ale už zcela za sebe říkám, že mi přišlo líto nevyužití kvalitního konferenciéra Sandyho Noska, který na malé scéně pořizoval soupisy zahraničních skladeb (!)... Na celém festivalu neměl nikdo skluz a začínalo se víceméně podle časů uvedených v programu. Hurá! Jenže toho bylo dosahováno za cenu převeliké časové vaty: pokud jste přišli na kapelu v druhé půlce termínu, který měla (zdánlivě) podle programu vyhrazena, už se nejspíš dávno nehrálo. Pauzy mezi jednotlivými sety byly na

Událost roku: Mohelnický FolkFest poprvé...!

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 20 Září 2020 21:10

zvyklosti folkových festivalů značné. Jasně, taková Druhá tráva by si prostě takový čas na nazvučení stejně vybrala, ať by bylo kdesi napsáno cosi. Ale spousta kapel už nevěděla, co by v čase vyhrazeném na zvučení dělala. Z čehož plynulo to, co jsem naznačil slovy „začínalo se víceméně podle časů uvedených v programu“: občas někdo začal dřív.

A jinak fakt nevím. Doufám, že je vám jasné, že oproti zásadnímu faktu existence Mohelnického FolkFestu jsou všechny moje výhrady jen “omrvinky”. Je to pro mě Událost roku 2020. Ještě jednou a dnes naposledy: díky za ni.

Mohelnický FolkFest, 28. – 29. září 2020, Mohelnice, Městské sady a Autokemp Morava

Fotogalerie v albech Vladimíra Bédi Halma:

Klikněte na [Den první](#) a [Den druhý](#).